Teismo praktikos rinkinys

Byla C-463/15 PPU

Openbaar Ministerie
prieš
A.

(*Rechtbank Amsterdam* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR — Europos arešto orderis — 2 straipsnio 4 dalis ir 4 straipsnio 1 punktas — Vykdymo sąlygos — Nacionalinė baudžiamoji teisė, pagal kurią Europos arešto orderio vykdymui, be veikos dvigubo baudžiamumo, nustatyta sąlyga, kad pagal vykdančiosios valstybės narės teisę už inkriminuojamą veiką būtų baudžiama laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas bent dvylika mėnesių“

Santrauka – 2015 m. rugsėjo 25 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) nutartis

Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Pagrindų sprendimas dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos — Vykdymo sąlygos — Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos Europos arešto orderio vykdymui, be veikos dvigubo baudžiamumo, nustatyta sąlyga, kad pagal vykdančiosios valstybės narės teisę už inkriminuojamą veiką būtų baudžiama laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas bent dvylika mėnesių — Neleistinumas

(Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584, iš dalies pakeisto Pamatiniu sprendimu 2009/299, 2 straipsnio 4 dalis ir 4 straipsnio 1 punktas)

Pagrindų sprendimo 2002/584 dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, iš dalies pakeisto Pamatiniu sprendimu 2009/299, 2 straipsnio 4 dalį ir 4 straipsnio 1 punktą reikia aiškinti taip, kad vykdančiajai valstybei narei draudžiama perdavimą pagal Europos arešto orderį sieti ne tik su sąlyga, kad veika, dėl kurios išduotas šis arešto orderis, būtų laikoma nusikaltimu pagal šios valstybės narės teisę, bet ir su sąlyga, kad pagal jos teisę už šią veiką būtų numatyta laisvės atėmimo bausmė, kurios ilgiausias terminas bent dvylika mėnesių.

Iš tiesų, kiek tai susiję su nusikaltimais, dėl kurių gali būti išduotas Europos arešto orderis, šis Pagrindų sprendimas, kaip matyti iš jo 2 straipsnio 1 ir 2 dalių, remiasi jį išduodančiojoje valstybėje narėje taikomų bausmių lygiu. Taip yra dėl to, kad baudžiamojon atsakomybėn traukiama arba laisvės atėmimo bausmė, arba sprendimas dėl įkalinimo, dėl kurių išduotas arešto orderis, vykdomi pagal šios valstybės narės teisės nuostatas.

Skirtingai nuo ekstradicijos, kuri Pagrindų sprendimu 2002/584 buvo panaikinta ir pakeista perdavimo tarp teisminių institucijų sistema, šiame sprendime nebeatsižvelgiama į vykdančiosiose valstybėse narėse taikomų bausmių lygį. Tai atitinka svarbiausią šiuo pagrindų sprendimu siekiamą tikslą, numatytą jo 5 konstatuojamojoje dalyje, t. y. užtikrinti teismo sprendimų baudžiamosiose bylose laisvą judėjimą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje.

(žr. 27, 29–31 punktus ir rezoliucinę dalį)